

протока на дѣвицата Хела, когато дошли до Миртойското море, били отхвърлени къмъ Косъ отъ противния вѣтъръ Зефиръ. Сжщо така нѣкои искатъ и цѣлото Егейско море до Термейския заливъ и до Тесалийското и Македонското море да се нарече Хелеспонтъ, като се позоваватъ на Хомера¹⁴⁵⁾, който казва: „ако искашъ това, и ти е присърдце, ще видишъ моитѣ кораби рано сутринъ плувнали по многорибния Хелеспонтъ.“ Това се потвърждава и отъ слѣднитѣ му стихове¹⁴⁶⁾: „Пейроосъ, синъ на Имбраса, който дошълъ отъ Еносъ“; той именно прѣдвождалъ тракитѣ, „които загражда бързотечния Хелеспонтъ“; разбира се, тия, които сж задъ тѣхъ, поетътъ би ги нареклъ заселени отвждъ Хелеспонта: защото Еносъ е разположенъ въ прѣдишната Апсинтила, сегашната Корпилика, а Киконската областъ се намира по-нататкъ къмъ западъ.

8. Тракийски празници и музика.

Х 3, 16. На тия празници приличатъ Котитиитѣ и Бендидиитѣ¹⁴⁷⁾, празнувани отъ тракитѣ, отъ които произлѣзли и орфическитѣ празници. За богинята Котисъ у едонитѣ и за нейнитѣ музикални инструменти Есхилъ говори съ тия думи: „Свещената Котисъ у едонитѣ, които иматъ планински инструменти“, слѣдъ което поетътъ веднага прибавя за служителитѣ на Диониса: „Единъ държи въ ржцѣ флейта, изкусно дѣло на стругаръ, и съ прѣститѣ си изпълнява пѣсень, шо подбужда къмъ луди викове; други пѣкъ гърми съ медни кимвали“. На друго мѣсто поетътъ говори: „ехти весела пѣсень; страшни мими, подражавайки на бика, реватъ отъ скришно мѣсто; ужасниятъ кънтежъ на тимпана се разнася като подземенъ гръмъ“.

Това прилича на фригийскитѣ свещенодѣйствия, което е естествено, защото самитѣ фриги сж прѣселенци отъ Тракия, и слѣдвателно тия свещенодѣйствия сж прѣнесени отъ тамъ. Сжщо и писателитѣ, които свързватъ Диониса съ едонеца Ликургъ, се догаждатъ за сходността на обредитѣ имъ.

17. Поради мелодията, ритъма и инструментитѣ се счита и цѣлата музика за тракийска и азиатска. Това е явно и отъ мѣс-

¹⁴⁵⁾ Илиада XI 360.

¹⁴⁶⁾ Илиада IV 520.

¹⁴⁷⁾ Ср. Изв. Истор. друж. II 32, 38.